

Millest mõtlete õpetajate päeval?

Koeru keskkooli õpetaja JUTA RUNDU: «Lugeda ja mõelda on palju. Nähtu, kuuldu, loetu erutab ja ergutab. Eriti, kui oled emakeele õpetaja ning seljataga mitukümmend tööaastat.

Käesolevast õppeaastast alustasime kindlasti kõik enesekindlamalt, positiivsete emotsioonidega, tugevamalt laetult: ei hävi eesti rahvas, ei kao eesti keel. Jälle tunnustatakse kooli ülesandena hingepõllu harimist, südamehariduse andmist, rõhutatatakse kultuuri pidevuse vajadust. Humanitaarained ei ole enam tagaplaanile surutud. Õpilasele on võimaldatud veidikegi valikuvabadust. Näiteks meie koolis võivad õpilased valida esteetilise tsükli fakultatiivainetest rahvantsu, teatrikunsti aluseid, kodundust, ka võõrkeeles suhtlemist. Nad saavad rohkem kaasa rääkida koolielu korraldamises, nende ettepanekuid oodatakse.

Õpetajat usaldatakse rohkem, võid juba üht-teist ise otsustada. Mis häirib? Mõiste «lapsesõbralikum kool» lahtimõtestamine mõnes kirjatükis või sõnavõttus. Lapsesõbralikkus pole vabastamine õppimisest, mis ei saagi

kerge olla, kuna see on vaimne töö, nõuab pingutust. Ja alati leidub ka materjali, mis on raske ja igav. Kui tahame saada tarku ja ettevõtlikke mehi, kes meie elu edasi viivad, tuleb just andekamatelt noormeestelt rohkem nõuda.

Häirib õpilaste vähene kultuurihuvi. Selle arendamisel on suur osa kodu tavadel. Harituks ei saada ainult koolitunnis kuulduga. Harituks saada peab ise tahtma, peab palju lugema. Tuleb jõuda nii kaugele, et õppur tunneb: piinlik, häbi on olla rumal.

Häirib, et kirjandusõpetajale on kättesaamatu Eesti pagulas-kirjandus, ka mitme nn. sisemigrandi looming. Hea, et vähemalt ajakirjad «Vikerkaar», «Looming» ja «Loomingu» Raamatukogu» on püüdnud neid «valgeid laiike» meie kirjandus- ja kultuuriloos täita.

Maaõpetaja peaks saama tellida kõiki ajakirju, ka defitsiitset väärtkirjandust.

Kui väärtustatakse haridus, väärtustub õpetaja töö.

Aga kõikidele kampaaniatele ning «maaniatele» vaatamata on

õpetajatöö kauneim elukutse maailmas. Raske muidugi. Kerge see olla ei saagi, ei tohigi, sest «hingepõld on raskem harida kui Vargamäe kivirägastik ja soo. Vargamäel suudad kümne aastaga rohkem kui hingepõllul tuhandega, see on inimsoo elu vane», ütleb A. H. Tammsaare Indreku suu läbi.»

Paide 3. keskkooli õpetaja PIRET LIIVIK: «Paide 3. keskkool on omanäoline kool, siin tehakse muusikat ja näitemängu. See ja laulmisõpetaja Anne Rikbergi soovitus saigi mulle määravaks elukutse valikul. Õppisin viis aastat konservatooriumis muusikapedagoogikat ja olen nüüd ise õpetaja 3. keskkoolis.

Kuu aega on väga lühike aeg, et elukutsele põhjalikku hinnangut anda. Praegu võin küll öelda, et meeldib. Eriti väikeste laste siirus ja keskkooliõpilaste arukus. Pole tänuväärsemat asja, kui tunnetad, et sinu vaevaga ettevalmistatud tund läheb täieette, et õpilased pingsalt kuulavad. See on õpetajale suur tunnustus.

Igas töös on oma pipraterad ja suhkrukütid. Teadagi, et noor õpetaja pannakse proovile. Nii on

igauhega. Kõige murerikkamad on keskastmeklasside õpilased. Klassid on suured, väga paljudel õpilastel ei ole muusikalist kuulmist, nad ei pea viisi ja nende jaoks on laulmine kui hiina mõistatus. Lihtsalt ei saada aru, miks peab seda õppeainet õppima ja et ka laulmise hinne tuleb teenida teadmistega. Oma rahulolematust püütakse vältendada distsipliinirikkumisega tunnis.

On väga hea, et õpetaja võib kartmata tagasilööki kooli juhtkonnalt, panna õpilasele just sellise hinde, mille ta oma teadmistega on ära teeninud. Aga arvan, et laste teadvusse jõudmiseks võtab see veel aega.

Suurem osa kolleegidest on minu endised õpetajad. Nad suhtuvad ustulnukasse väga hästi. See teeb töö kodusemaks.

Praegune aeg on sündmusterikas, huvitav, lihtsalt paneb kaasa elama. Eriti elevil on noored. Tahetakse õppida isamaalisi laule. Ollakse huvitatud maailma asjadest. See on hea aktiivsus.

Õpetajate päeval soovin endale ja teistele häid lapsi ja inimlikku õnne.»

25. kutsekeskkooli õpilased AIRE IVA ja ANNELI SOLOVJOVA:

A.I. «Olen pärit Rakvere rajoonist. Paide tulin õppima venna soovitusel. Tema sai siit metsa väljaveo traktoristi kutse.

Õpin neljadele-viitele ja see pole sugugi raske. Kui tunnis hoolega kuulad ja iseseisvalt vähegi õpid, tuleb sellega ka keskmiste võimetega noor toime. Muidugi on õige, et neile, kes pole võimelised keskkooli lõpetama, antakse võimalus omandada eriala.»

A.S.: «Minul käis sõbranna sugulane 25. kutsekeskkoolis. Kiitis. Sellepärast minagi Rāpinast siia tulin ja ei kahetse, et tulin just siia õppima laomajanduse operaatori eriala. Igal õpilasel on oma lemmikõpetaja. Meil Airega on nendeks Aili Rammo, kes möödunud aastal õpetas meile eriala, ja tänavustest Helje Perkmann.»

A.I.: «Mida õpilane ootab õpetajalt? Eks ikka seda, et ta oma aine lihtsalt selgeks teeks, tooks igapäevaelust näiteid. Kui õpetaja tuleb tundi tagedana, rikub ta ka õpilaste tuju ära.»

A.S.: «Ega õpetaja ilmaasjata ka pahanda. Selleks on ikka põhjus. Palju oleneb meist, õpilastest. Kõige inetum, kui ei täideta õpetaja korraldust või ei viitsita õppida. Milleks siis üldse kooli tulla, kui õppida ja kooli korraldust kinni pidada ei taheta.»

A.I. «Haridustöötajate päeval soovime oma õpetajaile, kasvatajatele ja meistritele rõõmsat meelt ja head tuju.»